

Arrest

**nr. 39 399 van 26 februari 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 2 december 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 november 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NDEBERI, die loco advocaat B. DEWIT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 26 juni 2007 dient verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een visum type C. Dit visum wordt van ambtswege afgeleverd. Op 9 juli 2007 wordt te Halle een aankomstverklaring opgesteld.

1.2 Op 12 september 2007 dient verzoekster een aanvraag tot vestiging in, op grond van artikel 40 van de Vreemdelingenwet, in functie van haar dochter die de Belgische nationaliteit heeft. Op 18 oktober 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot vestiging.

1.3 Op 12 november 2007 dient verzoekster een nieuwe aanvraag tot vestiging in op grond van artikel 40 van de Vreemdelingenwet, in functie van haar Belgische dochter. Deze aanvraag wordt op 13 november 2007 aangevuld met bijkomende stukken.

1.4 Op 4 juni 2009 dient verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie.

1.5 Op 4 november 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 04.06.2009 door (...), van Chinese /Volksrep./ nationaliteit, geweigerd.

Reden van de beslissing:

** Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: Betrokkene heeft onvoldoende bewijzen ten laste aangebracht.*

** De bewijzen van inkomsten van het gevestigde lid van de Unie zijn niet recent genoeg. Het aanslagbiljet geeft de inkomsten weer van het jaar 2007."*

2. Over de rechtspleging

Waar verzoekster een expliciete keuze voor de Franse taal als "proceduretaal" doet, dient er op te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging wordt gevorderd (*Les Nouvelles*, deel IV, p. 737). Gelet op het voorgaande en het feit dat bestreden beslissing door het bestuur werd genomen in het Nederlands dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

Overeenkomstig artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet staat het verzoekster wel vrij om voor haar verzoekschrift en verklaringen de taal te gebruiken welke zij verkiest.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur en het redelijkheidsbeginsel, evenals de schending van (oud) artikel 40 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing haar recht op verblijf weigert met het enig motief dat zij geen recente bewijzen van de inkomsten van de gevestigde Belg weergeeft. Zij wijst op rechtspraak van het Hof van Justitie aangaande het begrip 'ten laste'. Zo wordt gesteld dat de hoedanigheid van familielid ten laste van een persoon met verblijfsrecht « *résulte d'une situation de fait caractérisée par la circonstance que le soutien matériel du membre de la famille est assuré par le titulaire du droit au séjour* » (ZHU-CHEN t/ VK, punt 43 van 19 oktober 2004), « *sans qu'il soit nécessaire de déterminer les raisons du recours à ce soutien* » (M-C LEBON t/ VK punt 24 van 18 juni 1987). Het arrest Yungying Jia t/ VK van 9 januari 2007 definieerde familielid ten laste als volgt : « *on entend par 'être à charge', le fait pour le membre de la famille d'un ressortissant communautaire établi dans un autre Etat membre au sens de l'article 43 CE, de nécessiter le soutien matériel de ce ressortissant ou de son conjoint afin de subvenir à ses besoins essentiels dans l'Etat d'origine ou de provenance de ce membre de la famille au moment où il demande à rejoindre ledit ressortissant* ». Verder wijst verzoekster erop dat bij gebrek aan precisering van een bewijsregeling, het hof heeft gesteld dat het bewijs met alle middelen kan worden geleverd.

Verzoekster stelt dat zij om aan te tonen dat zij ten laste is van haar dochter, verschillende rekeninguittreksels heeft neergelegd die maandelijks geldoverschrijvingen aantonen. Desondanks stelt verweerder dat de documenten die werden bijgebracht aangaande de inkomsten van haar dochter onvoldoende recent zijn.

Verzoekster wijst erop dat zij haar aanvraag om machtiging tot verblijf reeds op 12 november 2007 heeft ingediend. Bij deze aanvraag heeft verzoekster haar aanslagbiljet van het jaar 2006 bijgevoegd. Zij wijst erop dat zij zelfstandig is en dus niet over loonfiches beschikt. Het betreft het meest recente aanslagbiljet dat zij in haar bezit had op het ogenblik van de aanvraag. Verweerder stelt het nemen van de beslissing echter twee jaar uit, om vervolgens aan verzoekster te verwijten dat haar bewijzen van inkomsten niet voldoende recent zijn. Verweerder gebruikt aldus het verloop van de tijd en haar eigen tekortkoming om het dossier binnen een redelijke termijn te behandelen als reden om het verblijf te weigeren. Verweerder laat verzoekster twee jaar wachten zonder enige vorm van uitleg en had aldus minstens een eenvoudige vraag kunnen stellen aan verzoekster om haar bewijs te actualiseren. Geen enkele vraag werd gesteld ondanks dat verzoekster regelmatig contact heeft opgenomen met verweerder teneinde de vorderingen in haar dossier te kennen. Verweerder heeft de beginselen van behoorlijk bestuur dan ook niet gerespecteerd en handelt op een manifest onredelijke wijze.

3.2. Verweerder wijst erop dat de aanvraag werd ingediend op 4 juni 2009 op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat verzoekster ingevolge artikel 40ter, 40bis, §4, derde lid van de Vreemdelingenwet en artikel 52, §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenbesluit) haar identiteit, haar bloedverwantschap in opgaande lijn dient aan te tonen, evenals het feit dat zij ten laste is van de betrokken burger van de Unie, dat de Belg over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering beschikt. Verweerder wijst erop dat verzoekster de redenen op basis waarvan de bestreden beslissing werd genomen kent, zodat de formele motiveringsverplichting werd bereikt. De bestreden beslissing stelt terecht dat de bewijzen van inkomsten niet recent genoeg zijn omdat het aanslagbiljet de inkomsten van het jaar 2007 weergeeft. Het aanslagbiljet van 2006 waar verzoekster naar verwijst werd niet voorgelegd bij de aanvraag die op 4 juni 2009 werd ingediend. Bovendien kan verzoekster de situatie in haar voordeel doen keren, daar uit het schrijven van 4 november 2009 aan de burgemeester van Halle de mogelijkheid wordt gegeven om een nieuwe bijlage 19ter in te dienen en recente inkomsten en een attest van onvermogen in het land van oorsprong voor te leggen, waarna verzoekster na een positieve woonstcontrole een nieuw attest van immatriculatie voor 5 maanden kan krijgen.

3.3. Verzoekster repliceert dat verweerder beweert dat de aanvraag van verzoekster werd ingediend op 4 juni 2009 en niet op 12 november 2007. Verzoekster wijst erop dat zowel haar schrijven van 12 november 2007 als de aanvulling erop van 13 november 2007 expliciet vermelden dat het een aanvraag tot vestiging als bloedverwant in opgaande lijn, in functie van een Belg betreft. Op 13 februari 2008 bevestigt de administratie de aanvraag te hebben ontvangen en te hebben overgemaakt voor een beslissing. De beginselen van behoorlijk bestuur en samenwerking met de tegenpartij verplichten verweerder om de aanvraag van verzoekster het voordeel van de twijfel toe te kennen of mee te delen dat het dossier onvolledig is.

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 12 november 2007, aangevuld op 13 november 2007, een aanvraag tot vestiging indient in functie van haar dochter. Zo vermeldt het schrijven van haar raadsman: "via deze weg zou ik u willen vragen alsnog deze nieuwe aanvraag tot vestiging van

mijn cliënte te willen aanvaarden". Het betrof aldus wel degelijk een aanvraag en geen louter willig verzoek zoals verweerder in zijn nota aangeeft. Op 11 februari 2008 informeert de stad Halle naar het dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken op verzoek van de advocaat aan wie werd verteld dat men deze aanvraag niet terugvindt. De gemeente voegt hierbij de volledige aanvraag van 27 november 2007. Op 16 april 2009 wordt de burgemeester geïnformeerd *"dat betrokkene een nieuwe aanvraag mag indienen (bijlage 19ter) in functie van het Belgisch kind"*. Vervolgens dient verzoekster op 4 juni 2009 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie in als bloedverwant in opgaande lijn van haar Belgische dochter.

Artikel 40bis van de Vreemdelingenwet bepaalt dat

"§2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen."

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat:

"(...)

Voor wat betreft de in artikel 40bis §2, eerste lid, 4°, bedoelde bloedverwanten in opgaande lijn, met de Belgische onderdaan aantonen dat hij over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens het verblijf in het Rijk ten laste vallen van de openbare overheden en dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's van de betrokken familieleden in België dekt."

Verzoekster dient aldus haar bloedverwantschap met haar dochter aan te tonen. Daarnaast dient verzoekster zich niet enkel te voegen bij haar dochter maar moet zij ook aantonen dat zij ten laste is van haar dochter en dat haar dochter over stabiele regelmatige en toereikende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's van de betrokken familieleden dekt.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent het volgende:

** Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: Betrokkene heeft onvoldoende bewijzen ten laste aangebracht.*

** De bewijzen van inkomsten van het gevestigde lid van de Unie zijn niet recent genoeg. Het aanslagbiljet geeft de inkomsten weer van het jaar 2007."*

De inkomsten van verzoeksters dochter betreffen aldus het twistpunt. De bestreden beslissing betreft, zoals uitdrukkelijk vermeld in de beslissing zelf, de aanvraag tot vestiging van 4 juni 2009. Verzoekster dient bij haar aanvraag van 4 juni 2009, een aanslagbiljet van de personenbelastingen in van haar dochter, om de inkomsten van haar dochter aan te tonen. Dit aanslagbiljet betreft weliswaar het inkomstenjaar 2007, en aldus het aanslagjaar 2008. Het aanslagbiljet werd op 15 mei 2009 aan verzoeksters dochter verzonden. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar haar oorspronkelijke aanvraag van 12 november 2007 en naar het aanslagbiljet dat zij toen bij haar aanvraag voegde met name het aanslagbiljet betreffende inkomstenjaar 2005, aanslagjaar 2006 dat haar werd toegezonden op 25 mei 2007, met name in hetzelfde jaar als haar aanvraag. Zij argumenteert hieromtrent dat het op het ogenblik van de aanvraag het meest recente aanslagbiljet was dat zij in haar bezit had en dat zij geen recentere loonfiches kan voorleggen daar zij zelfstandige is. Hieruit blijkt dat verzoekster steeds zorgvuldig te werk is gegaan, daar zij zowel bij haar aanvraag op 12 november 2007 als bij haar nieuwe aanvraag van 4 juni 2009 steeds het meest recente aanslagbiljet van de personenbelastingen heeft bijgevoegd.

Aangaande de aanvraag van 4 juni 2009 die door de bestreden beslissing wordt beoordeeld, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij deze nieuwe aanvraag, haar documenten uit eigen beweging heeft geactualiseerd. Tevens stelt de Raad vast dat verzoekster terecht aangeeft dat zij het meest recente in haar bezit zijnde aanslagbiljet heeft ingediend. Het aanslagbiljet dat zij bij haar aanvraag van 4 juni 2009 voegt, werd haar nog geen maand eerder, met name op 15 mei 2009 toegezonden.

Verweerder concludeert in de bestreden beslissing dat het bewijs van inkomsten, met name het aanslagbiljet dat twee weken voor het indienen van de aanvraag aan verzoekster werd toegezonden,

niet recent genoeg is, daar het de inkomsten van 2007 betreft. Het betreft evenwel duidelijk het meest recente aanslagbiljet dat verzoeksters dochter kon voorleggen. Een aanslagbiljet betreft altijd de inkomsten van voorgaande jaren en nooit van het jaar zelf. Het aanslagbiljet geeft ook duidelijk aan dat verzoeksters dochter zelfstandige is, zodat zij terecht aangeeft dat zij geen recentere loonfiches kan neerleggen. Het is bijgevolg kennelijk onredelijk te oordelen dat verzoekster niet heeft aangetoond niet ten laste te zijn van haar dochter om de enkele redenen dat de aangebrachte bewijzen van inkomsten de inkomsten van het jaar 2007 betreffen. Waar verzoekster aldus aanvoert dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden en verweerder op een manifest onredelijke wijze heeft gehandeld, dient het middel te worden aangenomen.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 november 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN